

пустне Прагж, съчини и обнародва слѣдующыя набоженъ позывъ (апелль):

“Господь нашъ Иисусъ Христосъ, истинный Богъ и истинный человекъ, заобыколенъ отъ первосвященницы, княжницы и фарисеи, неговы сждіи и обвинители, далъ е на ученицы-тѣ си благороденъ примѣръ да повѣрять свои-тѣ тѣжбы на сжжденіе-то на Бога, който знае сичко и прави щото ще; като подражавамъ този святъ примѣръ, азъ ся отправямъ (апеллирамъ) къмъ Бога, който мя види угиѣтенъ отъ неправеднѣ-тѣ прѣсждѣ и мнимо-то изверженіе на первосвященницы-тѣ, книжницы-тѣ, фарисей-тѣ и сждници-тѣ, сѣдящы на Мойсеево-то сѣдалище. Азъ, Иванъ Гусъ, прѣдставямъ този позывъ на Иисуса Христа, моя Господарь и Сждія, който знае и защищава праведнѣ-тѣ тѣжбѣ и на най-долнія человекъ.”

Повече отъ двадесять години ся бѣхж изменили откакто Гусъ бѣше излѣзлъ отъ село-то си. Едноврѣмешно-то сыро-то и прѣзрѣно селаче ся върнж сега порастнжлъ мжжъ, който бѣше ся прочулъ изъ цѣлж Европж като неуморимъ противникъ на священнический развратъ и папско беззаконіе, и който ся уважаваше и почиташе отъ съотечественницы-тѣ си като поборникъ на тѣхны-тѣ религіозны и народны интересы. Какво вълненіе трѣба да е произвело пристигваніе-то му въ село-то, и какъ онѣзи, които сж го познавали още отъ малкъ, трѣба да сж ся натру-